

er blevet påpeget i dag, at det er lysten, der driver værket, det er lysten, der giver dem mod på at blive i folkeskolen, at gøre en fortsat solid indsats som lærere i den danske folkeskole. Kunne vi blot opnå dette ene resultat, at lærerne blev bare ét år længere, ja, så var lærermangelen jo allerede afløst.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg har lyttet med meget stor omhu til de faldne bemærkninger i dag. Jeg tror, det er meget vigtigt, at alle de konkrete forslag, der er blevet givet til kommunerne om bedre personalepolitik, bliver fulgt af den respekt for lærerhvervet, som alle ordførere har givet udtryk for.

Jeg tror, det er meget afgørende at insistere på, at den opgave, som løses, er en opgave, som løses professionelt og ordentligt og givetvis med den samme fejlmargen som i andre erhverv, men er en opgaveløsning, som man i det store og hele faktisk skal have en overordentlig stor tillid til. Jeg tror også, det er nødvendigt fortsat at analysere på hele spørgsmålet, dels for at analysere behovene og dels for at se på mulighederne, også fordi der givetvis er regionale problemstillinger, som dækker sig under de generelle tal.

Som det også er fremgået af det, mange ordførere har sagt, er det meget afgørende, at der sker flere ting på samme tid, nemlig for det første at kommunerne arbejder med deres personale-mæssige ansvar, at vi ser på uddannelsesmulighederne, og at seminarierne følger læreruddannelsen, sådan som den ser ud i dag.

I forhold til det sidste har jeg ved faktisk efterhånden en del lejligheder drøftet læreruddannelsens implementering med forskellige niveauer på seminarierne. Sådan som jeg oplever det, er der en dyb optagethed blandt rektorer og bestyrelsesformænd med henblik på at gøre uddannelsesintentioner til virkelighed. Det gælder både i forhold til IT, det gælder i forhold til det at gøre de lærerstuderende kompetente inden for det tokulturelle område, og det gælder i forhold til på den ene side at løfte den faglige ambition, som var baggrunden for, man overhovedet lavede en ny lov, samtidig med at man indløser det helt naturlige behov, de lærerstuderende har for pædagogik og psykologi. Det arbejde, som gøres i øjeblikket med både at analysere årsagerne til det særlige frafald på 1998-årgangen og den deraf følgende opfølgning på det enkelte seminarium, synes jeg er meget vigtigt.

Jeg synes også, det er vigtigt, at vi herfra signalerer, at der faktisk er en solid forligskreds, som synes, at den gjorde et godt stykke arbejde i forbindelse med vedtagelsen af 1997-loven, og at man derfor har tilstrækkelig is i maven til at lade den første årgang blive færdig, før man går ind og evaluerer uddannelsen.

Det andet er, at den frihed, seminarierne har, faktisk betyder, at man vælger linjefag på mange forskellige tidspunkter, alt efter hvilket seminarium man går på. Det vil sige, at det faktisk først er efter den første årgangs færdiggørelse, at vi for alvor kan sige noget fuldstændig sikkert om, hvordan linjefagsvalget er faldet ud.

Jeg synes, at hvis man skal gå ind og ændre på en uddannelse, som vedrører så mange mennesker og så relativt store institutioner, som vi har med at gøre her, så skal man gøre det på et konsolideret grundlag. Men vi skal selvfølgelig følge det tæt.

Det tredje er, at vi selvfølgelig regner med, at praktiklæreruddannelsen bliver til virkelighed. Vi er lige så optaget af det som de ordførere, der har været på talerstolen. Det kan ikke være nogen stor overraskelse, fordi det jo bl.a. er den intention, som også udtrykkes i MVU-loven, altså loven om de mellemlange videregående uddannelser, at der netop skal ske en styrkelse af praktikindholdet, og at det bl.a. kan ske via praktiklæreruddannelsen. Vi har stor forhåbning, men selvfølgelig også en nøgtern realisme i forhold til at få bragt de forhindringer af vejen, som flere ordførere har henvist til, sådan at praktiklæreruddannelsen kan sættes i værk i løbet af dette år.

I forhold til det at fastholde nye lærere synes jeg, det er nødvendigt at huske, at det altid har været sådan, at lærere har brugt læreruddannelsen og deres erfaringer i folkeskolen som afsæt til en række andre ting. Der er faktisk læreruddannede, som gør fremragende fyldest mange, mange forskellige steder i det danske samfund, ikke mindst i Folketinget. Det er ikke unaturligt, og sådan vil det formodentlig stadig væk være.

Jeg synes, det er nødvendigt at tage pejling af de meldinger, vi får, men det er dog stadig væk sådan, at de sidste konsoliderede tal, vi har fra 1998 om afgang fra folkeskolen, er af en sådan type, at vi må sige, at det er, som det plejer at være. Og derfor følger vi det selvfølgelig også meget tæt for at se, om der faktisk er sket en dramatisk ændring af det mønster, vi kender.

De forskellige gode råd, som er blevet givet både i forhold til seminarierne og i forhold til kommunerne, håber jeg meget, der bliver lyttet